

Inseparable comunió

Dv, 9/12/2011 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

A més de ser dependent de les nocions d'espai i temps del tot impròpies de Déu, la noció de subordinació, a causa de la relació d'imatge perfecte que existeix entre el Pare i el Fill, en rebaixar el Fill rebaixa necessàriament també el Pare:

*A més, qui pensi tan baix del Fill, ho farà també del Pare. En conseqüència, no rebaixen solament la dignitat del Fill, sinó que, discorrent així, apliquen a Déu el crim de la blasfèmia, car totes les audàcies contra el Fill s'han de transferir necessàriament al Pare. Doncs el qui atribueix al Pare un lloc superior per a la presidència, i afirma que el Fill Unigènit seu en un lloc més humil, haurà d'atenir-se a totes les conseqüències **d'ordre corporal** provinents de la seva ficció. I si aquests són deliris d'embriacs i de qui està al caire de la bogeria, **¿com podria ser pietós no adorar i glorificar el qui per natura, glòria i dignitat està unit al Pare, quan ell mateix ens ha ensenyat que 'qui no honora el Fill tampoc no honora el Pare' (Jn 5,23)?** (6.15)*

Basili conclou que la doxologia «Glòria al Pare, amb al Fill, conjuntament amb l'Esperit Sant» no només és legítima i concorde amb la tradició escrita i la tradició oral de l'Església, sinó que resulta especialment útil per a copsar la distinció de les persones i la unitat de l'essència que constitueixen el misteri del ser de Déu:

Efectivament , el qui digui que el Fill és 'amb' el Pare, declara simultàniament la propietat de les hipòstasis [i`dio,thta] i la inseparable comunió [koinwni,aj]. I això és possible de verificar en les coses humanes: la conjunció i [kai.] expressa la comunitat d'operació, però la preposició amb [su.n] significa, d'alguna manera, comunió. Per exemple: Pau i Timoteu navegaren a Macedònia, mentre que Tíquic i Onèsim foren enviats als de Colosses; d'això sabem que ells van fer el mateix. Si, però, sentim que navegaren l'un amb l'altre, i que foren enviats l'un amb l'altre, **sabem, a més, que ells han realitzat l'acció conjuntament.** Així aquest mot, demolint, com cap altre, la malícia de Sabel·li, fa el mateix amb la impietat diametralment oposada. Parlo d'aquells qui separen, amb intervals de temps, el Fill del Pare i l'Esperit Sant del Fill (25.59).

Tanmateix, tal com ens recordava al principi del seu tractat, la intenció de Basili no ha estat en cap moment la de substituir una fórmula doxològica per una altra, sinó la de mostrar 1. que la realitat de Déu està per sobre de tota fórmula; i 2. que la fórmula usual «Glòria al Pare, pel Fill, en l'Esperit Sant» cal entendre-la des de la comunió de persones i mai des de la subordinació d'una persona a una altra:

I a vosaltres que estimeu el Crist, us dic que l'Església coneix tots dos usatges i no en rebutja cap com a destructor de l'altre(...). Per això, l'expressió 'amb el qual' és pròpia dels qui glorifiquen, i 'pel qual' és l'expressió escollida pels qui donen gràcies (7.16).

[\(Extret de Ser persona, avui: estudi del concepte de 'persona' en la teologia trinitària clàssica i de la seva relació amb la noció moderna d'llibertat. Teresa Forcades i Vila. Publicacions de l'Abadia de Montserrat\).](#)